
[2026-1-RE](#)

Causa 2026-1-RE

(Heydarov i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 11-2026. Recurs d'empara

Aute del 10 de febrer del 2026

BOPA núm. 16, del 18 de febrer del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de gener del 2026, per la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc., mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de desembre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la confiscació de béns sense condemna (article 27 de la Constitució), i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Administrativa per tal que aquesta, amb plenitud de jurisdicció, dicti una nova sentència que parteixi de les declaracions constitucionals;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 27, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La part recurrent va presentar una demanda jurisdiccional contra la desestimació tàcita de l'AREB respecte de l'aixecament del bloqueig sobre els seus comptes bancaris i que se la considerés com a "*client traspassable*" a una altra entitat.

1.2. El 6 de novembre del 2024, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar aquesta demanda i declarar que la desestimació per via de silenci administratiu de l'AREB era ajustada a dret i als fins que legitimaven l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal de la part recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, l'11 de desembre del 2025, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava la part dispositiva de la resolució de la primera instància.

1.4. El 12 de gener del 2026, la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc. va interposar un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de desembre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus

vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la confiscació de béns sense condemna (article 27 de la Constitució).

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- En primer terme, els recurrents al·leguen que el bloqueig dels seus comptes des de fa tant de temps sense cap prova d'una conducta delictiva per part seva adquireix un caràcter punitiu, circumstància que, segons el seu parer, constitueix la vulneració del principi de la presumpció d'innocència, establert a l'article 10 de la Constitució.
- En segon terme, addueixen que l'aplicació de la Llei 8/2015, del 2 d'abril, de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries a fets succeïts anteriorment a la seva vigència ha comportat una retroactivitat que ha generat una inseguretat jurídica contrària a les disposicions reconegudes a l'article 3 de la Constitució.
- També posen en relleu que el bloqueig dels seus comptes durant un període de temps tan extens vulnera el seu dret a la propietat privada, reconegut a l'article 27 de la Constitució.
- I, exposen que la decisió impugnada està motivada de manera insuficient i és arbitrària, motius pels quals infringeix els drets establerts a l'article 10 de la Constitució.
- Finalment, manifesten que la decisió recorreguda vulnera el seu dret a la propietat en una mesura desproporcionada entre l'interès general i els seus drets individuals, cosa que és contrària a la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans.
- I afegeixen, que aquest bloqueig indefinit dels seus comptes bancaris constitueix de fet una expropiació sense cap justificació a manca de proves de l'origen delictiu dels fons.

- Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Administrativa per tal que aquesta, amb plenitud de jurisdicció, dicti una nova sentència que parteixi de les declaracions constitucionals.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- Abans de res, la Sala Administrativa recorda la naturalesa jurídica d'una desestimació tàcita, o altrament dit, del silenci negatiu de l'Administració, el qual ofereix als administrats la possibilitat que es revisi l'actuació administrativa, però aquest silenci no és equiparable a un acte exprés desestimatori, ja que està mancat de motivació.

- Seguidament, contràriament a allò que va considerar la Batllia, la Sala Administrativa declara que la manca de recurs per part dels recurrents contra la resolució de l'AREB de l'11 de juliol del 2022, per la qual es consideraven determinats titulars de comptes a BPA com a clients traspassables -entre els quals no estaven els comptes del actors- o contra les anteriors resolucions, no els impedia de cap manera presentar un recurs contra la decisió tàcita que desestimava la seva petició del 30 de setembre del 2022.

- No obstant això, manifesta que malgrat es pugui interposar aquest recurs, no per això cal estimar-lo.

- I, declara que, en efecte, el recurs només es podria estimar si, després de l'anàlisi de la documentació aportada, es pogués concloure que aquesta permetia considerar als agents com a clients traspassables; ara bé, considera que la part apel·lant no ha fet l'esforç necessari per tal que es pugui considerar que aquesta documentació permeti entendre que les conclusions a les quals va arribar l'informe de PwC no són correctes.

- Examina de manera detallada aquest informe, així com la documentació dels recurrents que dona suport al seu recurs d'apel·lació i conclou que aquesta no permet acreditar l'origen dels fons, fet que, a més, ha estat reconegut expressament pels agents, ni tampoc permet qüestionar l'anàlisi inicial sobre el caràcter no traspassable dels seus fons.

- Així mateix, destaca que la qüestió de la traspassabilitat dels comptes es fonamenta en la verificació de l'origen dels fons, el qual els recurrents no poden acreditar, i que això no està vinculat amb la comissió eventual d'infraccions penals.

- Per aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació formulat pels recurrents.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Convé recordar que la interpretació dels fets i de les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. Pel que fa a aquest assumpte, també cal recordar que la mesura cautelar de bloqueig o d'embargament de comptes bancaris no té un caràcter punitiu i que aquest tipus de mesura no pot ser considerat com a atemptatori a la presumpció d'innocència, així com la jurisprudència d'aquest Tribunal ho té establert (veg. la sentència del 14 de juliol del 2021, recaiguda en la causa 2021-35-RE o l'aute del 19 de gener del 2025, recaigut en la causa 2025-96-RE).

3.4. La primera al·legació dels recurrents relativa a la vulneració de la presumpció d'innocència no és, doncs, procedent.

3.5. Pel que fa a l'al·legació relativa a la retroactivitat pretesa pels recurrents, aquest Tribunal ja va establir la diferència entre una mesura retroactiva i una mesura d'aplicació immediata, com és el cas de la Llei 8/2015, del 2 d'abril, de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries. (veg. pel que fa a la jurisprudència constitucional, per ex. les sentències del 8 d'abril del 2019 -causa 2018-61-RE-, del 15 de març del 2021 -causa 2020-76-RE- i del 7 de setembre del 2021 -causa 2021-38-RE).

3.6. A més a més, la no retroactivitat de les lleis, establerta a l'article 3 de la Constitució, es troba en el seu títol I, i, per tant, no pot ser invocada de manera aïllada en el marc d'un recurs d'empara, el qual només pot concernir els drets i les llibertats reconeguts en els capítols III i IV del títol II, com així ho precisa l'article 41.2 de la Constitució (veg. per ex. l'autè del 12 d'octubre del 2018 -causa 2018-36-RE-, l'autè del 12 d'octubre del 2020 -causa 2020-52-RE- o l'autè del 9 de febrer del 2023 -causa 2022-63-RE).

3.7. Per tant, aquest argument tampoc és procedent.

3.8. El mateix succeeix, i pels mateixos motius, amb les al·legacions respecte de la vulneració del dret a la propietat, el qual està establert a l'article 27 de la Constitució, el primer dret del capítol V del títol II.

3.9. Finalment, de la lectura de la decisió objecte de recurs d'empara, la qual precisa de manera acurada l'examen dels elements aportats pels recurrents en la seva petició d'aixecament del bloqueig dels seus comptes, i aplicant el cànon de constitucionalitat, recordat en el punt 3.2 d'aquesta decisió, no es pot fer altra cosa que constatar que la sentència impugnada de la Sala Administrativa és clara i substancial i que el seu caràcter lògic, racional i mancat de tota arbitrarietat no pot ser posat en dubte.

3.10. Per consegüent, cap de les al·legacions avançades pels recurrents permet donar un contingut constitucional a les al·legacions del seu recurs d'empara, el qual ha de ser declarat no admissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2026-1-RE interposat per la representació processal dels Srs. Tale Kamaladdin Oglu Heydarov i Nijat Kamaladdin Oglu Heydarov i de la societat Clonmel International Inc. contra la sentència de l'11 de desembre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la part recurrent, a la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de febrer del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat
